

halála; az ellenáram is nagy erővel csapott át tés-
tén s azonnal megölte. Holan húzták vissza az ab-
lakon át a szobába.

— (A republikánusok Párisban.) A „Fi-
garo“ ma érkezett számában már megtaláljuk a vá-
lasztások és szavazatok részletes kimutatását. A leg-
érdekesebb Páris szavazataránya, mert ebből kitűnik;
hogy bár szept. 22-én Páris 42 kerületében végleges-
en csak egy köztársasági — *Brisson* a X. arron-
dissement második választó kerületében — választá-
tott meg, a köztársasági pártok ama választáshoz
képest, midőn *Boulangier* csaknem 80,000 szótöbbség-
gel verte meg *Jaques* köztársasági jelöltet, összehason-
líthatatlanul kedvezőbb eredményt értek el. Mint már
említettük, szept. 22-én a 42 kerületben összesen
csak ötben értek el végleges eredményt. *Brisson*on
kívül ugyanis megválasztottak négy boulangistát,
*Farcy*t, *Laguerret*, *Saint-Martin*t és *Revest*-t:
37 kerületben pedig pótválasztás lesz. Összesítve
azonban az összes 42 kerületben beadott szavazato-
kat, kitűnik, hogy a köztársasági jelöltekre (oppor-
tunisták, unionisták, radikálisok és szocialisták) esett
246.880 szavazat, míg a boulangistákra csak
190.790, a monarchistákra **39.056**, e két pártra
tehát összesen **230.056 szavazat**. Ha most te-
kintetbe vesszük, hogy ama híres szavazásnál
midőn *Boulangier* szerencsése tetőpontján állott, a
tábornok az azóta eltörtült scrutin de liste alapján
több mint 240,000 szavazatot kapott, míg ellenfele
Jaques köztársasági jelölt csak 158,000-et, élesen ki-
tűnik a boulangizmus hanyatlása és a köztársasági
szellem ujjáébredése. Most a köztársasági jelöltek
56 ezer szavazattal többet kaptak, mint a boulan-
gisták és 16 ezer szavazattal többet mint a boulan-
gisták és monarchisták együttvéve. Most csaknem
90 ezerrel szavaztak többen a köztársasági jelöltekre,
mint annak idején *Jaques* és 10 ezerrel keveseb-
ben az összes boulangista és monarchista jelöltekre,
mint akkor *Boulangier*ra egymagára. A köztársaság
tehát, bár egyelőre mandátumokat nem kapott, Pá-
risban is határozott győzelmet aratott szövetkezett
igazi és álcás ellenségein, vagy ezek dupirozottjain.
Hogy azonban a kétségtelen többség dacára a köz-
társasági jelöltek közül csak egy volt képes abszolút
többségre vergődni, annak oka a sok republikánus
jelölt és a szavazatok szétforgácsolása volt. Hisz
maga *Brisson* is, ki győzött kerületében, a boulan-
gista jelöltön kívül még két republikánus jelölttel
küzdött. Csaknem valamennyi kerületben négy-öt re-
publikánus jelölt állt szemben egy boulangista és egy
monarchista jelölt, vagy ezek egyike ellenében. Hogy
képet nyújtsunk erről, közöljük néhány kerület sza-
vazat-arányát:

A III. arrondissementban kaptak:

<i>Jaquet</i> boulangista	5.355
<i>Murat</i> opportunist	2.309
<i>Chautemps</i> radikális	8.005
<i>Courtois</i> szocialista	1.159
<i>Bonnet</i> revizionista	243

Tehát e kerületben 11,473 republikánus sza-
vazat áll szemben 5355 boulangistával, de egyik je-
lölt se kapott abszolút többséget. Vagy vegyük pél-
dál az V. arrondissement 2-ik kerületét:

<i>Lenglé</i> boulangista	3.880
<i>Trelat</i> opportunist	1.813
<i>Lannesan</i> radikális	2.340
<i>Colin</i> radikális	1.030
<i>Boicervoise</i> szocialista	304
<i>Thirian</i> szocialista	146

És így húzódik ez végig a legtöbb kerületen.
A 37 pótválasztás alá eső kerületből 25-ben a re-
publikánus jelöltekre esett a szavazatok többsége,
egyben az u. n. anti-boulangistákra és csak 11 ke-
rületben bírák a csekély többséget a boulangisták és
monarchisták, mely október 6-ig még leolvadhat
kisebbségre. Megjegyzendő, hogy van néhány olyan
kerület is, a hol a boulangisták egészen kibuktak s
a pótválasztás a monarchista és republikánus jelölt
között megy végbe. Remélik, hogy e választásoknál a
multkor boulangista jelöltek szavazó, elszédített köz-
társaságiak nem fognak a monarchistákra szavazni.

— (Mit bír el egy gyenge gyomor.) Ha
hinni lehet annak a fáradhatlan számológárnak, ki az
alábbi adatokat kisütötte, egy hetven éves ember szü-
letésétől logva husz waggon élelmi szert fogyaszt
el. Ha egy waggonra négy tonnát számítunk, úgy ez
80,000 kilót képvisel s a 25,550 nap egyére átlag 3
kiló 200 gramm esik. E napi fogyasztás a gyermek-
korban 2½ kilóra becsülhető és 3½ egész 4 kilóra
az érettebb korban. E számok nem túlzottak, mert

az orvosi statisztikusok konstatálják, hogy a katonák,
tengerészek és munkások folyékony és szilárd táplá-
léka a napi 4½ kiló átlagot töllepi. És itt nem is
jó étvágyú emberekről, hanem győzős evőkről van szó.

— (Haynald és a kékosuhás kisasszony.)
A P. Naplónak írják *Kalocsáról*: A bécsi lapok
tévesen írják, hogy Haynald bibornok-érsek fekvő be-
teg, mert fenjár és naponként tesz sétakocsizást; az
igaz, zárt kocsiában s egy magas rangú főpap kísere-
tében. A mit azelőtt soha sem tett, most kiül palo-
tája elé és gondtalan pihenésbe merül, vagy a járó-
kelőkkel áll szóba és súlyos betegségről beszélget.
Szívesen időz nyílt kertjében is, hol az apró gyerme-
kek élénksége látható vidámságra gerjeszti, s ezeket
a kis emberkéket cukorkákkal édesgeti magához s
óránként elcseveg velük, miközben a felügyelő anyákkal
is kegyesen társalog. E kedvtelése nyílt titok most a
városban, s így a pompás kert valóságos kisedővoda
abban az órában, mikor oda a bibornok sétálni megy.
Egy ily kerti sétájánál a napokban nem mindennapi
epizód történt vele, mi bizonyítja, hogy itélő ereje hi-
bátlanul gyors és ruganyos, ámbar bizony — fájdal-
om — néha még mindig megesik rajta, hogy a tár-
salgást egy időre nem bírja folytatni, s környe-
zői ilyenkor némán várnak, míg a szellemi
munkásság vissza nem tér. Így történt a
mondott alkalommal is; ő szólanul ült a
padon, míg környezői tiszteletteljes távolban
hallgatva álltak. Egy nőtársaság mély tiszte-
lettel üdvözli a bibornokot, s egy ezzel sétáló kék
reverendás növendékpap is ezt tette, de kécsók nél-
kül, mely figyelmetlenség a bibornoknak hihetőleg
nem tetszhetett s kissé hevesen szólta vissza az
ifjút, ki most hibáját helyre hozni igyekezett, de a
bibornok hevesen tiltakozott és szokatlanul merőn
nézte a kispapot, miközben idegesen kérdezte: Ki
vagy? — X. növendékpap — felelé zavartan az
idegen. — „Furcsa — ilyen termettel kispap?”
viszonozza az érsek, környezőit nézve, mintegy bi-
rákúl hiva föl ezeket; mely pillanatban a nőtár-
ságból ez hallatszott: „Miert volna ez furcsa?” —
mire az érsek az egész társaságnak mélyen indigná-
lódva kezével inte távozást. Az érsek erre felugrott
s bémuló környezetének azt a hihetetlennek látszó
föltevést tette, hogy az a növendékpap — leány. S
a bibornoknak igaza volt, mert másnap a jezsuita
gimnázium egyik ősz tanára levelet kap, melyben
egy kispap tőle kihallgatást és tanácsot kér. Aláírva:
*S. (Simli) Mariska, érettségi vizsga-tulajdo-
nos és növendékpap*. A kegyes páter futva sza-
ladt az igazgatóhoz, aztán mindketten le a portához,
hogy azt — ha lehet eltorlaszolja, de már későn
volt. Csengetnek, a kapus beereszti a leány-ifjút kék
reverendában, de biz annak — mielőtt szóhoz jut-
hatott volna — ajtot mutattak. Ez a furcsa kispap
pár napig időzött itt egy művelt családnál, mely tá-
volról sem sejtette a valót.

— (A szegedi rakpart ügyében) *Klimm*
Mihály műegyetemi rektor már átnyújtotta Szapáry
Gyula gr. miniszternek a kiküldött bizottság jelenté-
sét. E bizottság, mely *Klimm* műegyetemi rektor el-
nökelete alatt *Malina* Gyula és *Münczberger* Ferenc
műszaki tanácsosokból, *Röck* Iván kir. főmérnök-
ből, *Hajdu* Gyula, a felső-torontáli ármontesítő-társulat fő-
mérnökéből, *Wein* Aurél Rába-szabályozási főmérnök-
ből és *Tóth* Mihály Szeged városi főmérnökéből áll, f.
hó 17-től 22-éig a helyszínen tárgyalta és tanulmá-
nyozta a szegedi rakpart ügyét s a miniszterhez fel-
terjesztett jelentés tulajdonképen e tárgyalások jegy-
zőkönyve. Ennek kivonataként a Nemzet a következ-
zőkben adja a bizottság javaslatát a rakpart helyre-
állítására vonatkozólag:

A rakpart nem építendő föl régi alakjá-
ban, hanem e helyett készüljön egy lejtős partbur-
kolat, a mely helyenkint lépcsőkkel lesz ellátandó
s a mely Tisza medrében alkalmazandó erős kőhá-
nyásokra fog támaszkodni. A rakpart régi alakjának
elejtésére a bizottságot a talajviszonyok rendkívül
kedvezőtlen volta bírta. Az állandó rakpart funda-
mentumát olyan mélyen kellene lerakni, hogy elérjék
azt a réteget, a melyen a hid oszlopai nyugosznak.
Am ez tetemes összeget venne igénybe, olyan na-
gyot, a mely egyáltalán nem állana arányban a part-
fal céljával, hasznával. Szeged forgalma nem olyan
mértvű, hogy ilyen arányú építkezés kifizetné magát.
A régi partfal is inkább esztétikai, mint célszerűségi
szempontból épült. A part Szegeden az egész vona-
lon olyan talajviszonyu, mint ott, a hol a partfal le-
süppedt. A felső réteg egészen masszív s arra bátran
lehet is támaszkodni. De ez alatt homokréteg követ-
kezik, a mely — különösen a Tisza alacsony vizál-
lásánál, a mikor a víznyomás tudvalevőleg nem gya-
korolja a kellő mértékben az ellensúlyozó erőt —
teljesen megbizhatatlan. Ezért a partfal helyenkint
erős kőhányásokkal erősítendő meg. A szegedi fo-
lyammérnökségi hivatal erre vonatkozólag a szüksé-
ges intézkedéseket már meg is tette. Végül a bizott-
ság — mely a javaslatokban teljes egyhangúsággal
állapodott meg — egy újabb és nem kevésbé fon-
tos javaslattal lépett a miniszter elé. Ugyanis arra
a tapasztalatra jutott, hogy a felső partfal az 1888-iki
áradáshoz képest már csak 2 cm.-nyi biztonságo-

nyújt, vagyis az illető helyeken a part a 88-iki árvíz
alkalmával csak 2 cm.-rel volt magasabb a víz szí-
nénél. A bizottságnak erre vonatkozólag az a javas-
lata, hogy a felső partfal egész Szeged mentén 60
cm.-re emelendő fel.

— (A király vadászéletéből) több aprósá-
got beszél el a „Linzer Volksblatt“. Az ischli kör-
nyéken szívesen tanyázott mindig a király és nagy
passzióval járt a zergék után. Nem egyszer ült a
király vadász-társaságával a langwiesi korcsma X.
lábu asztalánál kedélyes társalgásba merülve. Meg-
történt egyszer, hogy egy favágó lépett ugyanekkor
a korcsmába és egyszerű köszöntéssel leült egy üre-
sen maradt helyre, nem is sejtve, kivel ül egy asz-
tálnál. Kedélyesen pipára gyújtott s csak akkor hült
el, mikor hallja a „Majestät“ megszólítá-
sokat. Ki akart menekülni a szobából, de a
király elfogta és jó ideig társalgott vele,
rendre kiváltva, volt-e katona, hol szolgált, milyen
háboruban járt. Végül a favágót, a ki csakugyan régi
kiszolgált katona volt, megjutalmazta. Néha veszé-
lyekkel is jár a vadászat. Egy ízben a király Neu-
bacher nevű kedvenc vadászával járt a sziklákon, mi-
dőn a vadász egy függélyesen eső sziklafal alatt
pompás zergét vett észre. Figyelmeztette rá a királyt.
„Hiszen nem lehetem le“, mondá a király. A vadász
ezt az indítványt kockáztatta meg: „Engedje meg
felség, hogy megfogjam a kabátja gallérját, s felsé-
ged akkor lehet.“ A király mosolyogva beleegyezett,
s megjegyezte: „De aztán jól megfogja, Neubacher.“
A király áthajolt a sziklafalon s csakugyan lelépte a
zergét. Barátságosan megköszönte a vadász fár-
ságát, a kinek a szó teljes értelmében kezében
volt az élete.

— (Halálozások.) *Mauthner* Zsigmondnak,
a „Magyar Hitelbank“ igazgatójának temetése nagy
résztvelettel ma délelőtti ment végbe a ferenciek
bázárjából. Ott voltak: gr. *Andrássy* Aladár a „Ma-
gyar Hitelbank“ igazg. elnöke, *Pallavicini* Ede őrnagy
vezérigazgató, *Kornfeld*, *Frank* és *Brüll* igazgatók,
valamint a Hitelbank teljes tisztikara. Ott voltak to-
vábbá: *Lukács* Antal főrendiházi tag, a magyar
földhitelintézet igazgatója, *Krausz* Lajos orsz. képviselő
stb. A gyászszertartást dr. *Kaiserling* rabbi vé-
gezte, mely után a koporsót a kocsorokkal megtelt
halottas kocsira helyezték s kivitték a kerepesi-uti
sírkertbe. — Dr. *Kommer* Ignác nagy-attádi járás-
orvos f. hó 23-án délután 3 órakor meghalt. Az
elhunyt közel harminc évig működött Nagyatádon és
nagy népszerűségnek örvendett az egész vidéken.

— (Temetés.) *Zimmermann* Frigyesnek, a
m. kir. államvasut gépgyára és a díógyőri vasgyár
igazgatójának temetése rendkívül nagy résztvelettel
ment ma délután végbe a kőbányai-uton levő halot-
tas házból. A gépgyár igazgatósági épületének tágas
udvarán ott voltak: a gyári munkások testületileg,
kűnn a kapu előtt pedig a gyári tűzoltók testülete
képezett sorfalat. Ott voltak még: Szapáry Gyula
földművelésügyi miniszter (Baross miniszter képvise-
letében), *Cseőgeő* Gyula, *Szabó* Jenő és *Nagy* Lajos
min. tanácsosok, *Fiáth* Miklós báró, *Tichtl* Fri-
gyes osztálytanácsosok, *Ghyczy* Béla nyug. altábor-
nagy, a m. fegyvergyár ig. elnöke, *Busbach* Péter
orsz. képviselő, a m. kir. államvasutak tisztikara
Schober Lajos és *Cigly* igazgatókkal élén, a gépgyár
felügyelő bizottságának tagjai közül: *Nagy* Lajos
min. tanácsos, elnök, *Gränzenstein* Béla osztálytaná-
csos, *Heinrich* Alajos és *Neumann* Frigyes nagyke-
reskedők, *Ráth* Péter, a kassa-oderbergi vasut igaz-
gatója, *Ullmann* Lajos, a duna-gőzhajózási társaság igaz-
gatója, *Etienne*, az osztr.-magy. államvasut főfelügyelője.
Mechwart András, a Ganz-gyár, *Stephani* és *Kleiner*,
a gázgyár igazgatói, *Leipzig* Vilmos, *Oefl* Antal,
Hüttl Tivadar, *Légrády* Tivadar, *Kölber* István,
Bendorfer J. M. és *Freund* Adolf stb. A gyászszertar-
tást *Doleschall* ev. lelkész végezte, a ki megható
gyászbeszédet mondott. Az elhunytat, kinek koporsóját
szébbnél szébb koszorúk borították, a kerepesi-uti
sírkertben helyezték örök nyugalomra.

— (Leroux vége.) Budapesten is láttuk azt
a merész amerikait, a ki szálló-ernyőjével leereszke-
dett a magasban lebegő léghajóról. Mikor a vakmerő
léghajós a városliget fölött kivetette magát a gondo-
lából és ernyőjével megjárta előbb szédítő gyors esés-
sel, majd lassabb lebegéssel a hatalmas levegő réte-
gét, mely léghajója és a föld közt volt, sokan kérde-
ték önmagukban: Vajjon mikor éri el sorsa? S nem
egy ember nézte szánakozón azt a gyöngéd termetű
fiatal asszonyt, ki a pénztárnál ült, s látszólag nyu-
godtan, de mégis benső izgalommal követte szemei-
vel a gömböt. Ez *Leroux* felesége volt, kit immár
özvegygyé tett férje veszélyes kenyérkeresete. Mint
egy *Revalból*, *Estlandból* érkező sürgöny tudatja,
Leroux ott is bemutatta a szálló-ernyő működését,
de midőn a gondolából leereszkedett, a szél az er-
nyővel a tengerre sodorta s a szerencsétlen léghajós,
odaveszett. Belefutott a tengerbe.

— (Egy újvidéki ügyvéd öngyilkossága.)
Fimeban a fiúmei Európa-fogadóban *Raics* újvidéki
ügyvéd agyonlőtte magát. Az öngyilkosság okául ame-
rikai párbajt gyanítanak.